

Sinkovits Imre

Pásztor köszöntő

Szóltam már így Hozzád,
mikor nyolcvan voltál,
jószágod a nyájból,
egy népes akolnál.
Felsoroltam akkor
számadó érdemed,
messze látó-féltő,
okos terelésed.
Most sem mondhatok mást
juhaid nevében,
Köszönjük, hogy leltünk
gyöpöt magyar-sziken.
Ha szomjú kínozott
vályúhoz tereltél,
amit friss kútvízzel
színig telemertél.
Farkascsortát tüzed
elűzött a nyájtól,
biztonság vett körül
furulyád hangjától.
Igen! A furulya
ős pásztor dallama,
az ég haragját is
hányszor eloszlatta.
Az a tiszta hangszer
hívó szó volt nekünk,
nem birka-terelő,
de közös énekünk.
Negyed századon át!
- erre nem volt példa –
hangzott fel Mózeshez
búsnépe jajj szava!
De velünk kesergett
Csák is sok éven át,
hogy „hazai módon”
tereljük itt nyáját.

S adtál néhányunknak
Kemény tanulságot,
mikor bemutattuk
„Nehéz méltóságod”!
Amikor ezt írom
nyár van és szünidő,
a Nemzeti zárva,
a nyáj is delelő,
de sok híved készül
Téged köszönteni,
születésed napján
Veled örvendezni!
Szavainkból érezz
hálát, köszönetet,
hogy nekünk juttattad
míves műveidet.
És mi? Mit adhatunk
viszonzásul Néked?
Azt az óhajításunk,
legyen egészséged,
éltessen az ISTEN
derűs nyugalomban,
nem fogyó kedéllyel
megújuló Honban!
Gazdag termésedet
tudd még begyűjteni
és aki ennyit tud!,
az tudjon pihenni!
Most, hogy pátriárkás
lett éveid száma,
ne pazarold időd
még zárszámadásra!
Ültetél diófát,
ott, hol humusz sincsen,
örvendj gyümölcsének
s áldjon meg az ISTEN!